

Nedavni susret Vlade Divca i Milutina Šoškića u Las Vegasu bila je odlična prilika da dva sportska asa kroz prijateljski razgovor kažu nešto više o aktuelnim temama iz sporta za čitaoce Ogladala.

Jedan od najboljih igrača NBA lige i najpoznatiji Srbin Vlade Divac, došao je da primi priznanje i zlatnu medalju za dokazani rad na polju humanitarnih akcija, na Kongresu srpskog ujedinjenja. Njegovo prisustvo izazvalo je veliko interesovanje ne samo na kongresu nego i u samom Vegasu. Tako je i Divčev dolazak na dogovoren razgovor u Kasino Imperial Palas izazvao veliku euforiju i ogromnu pažnju prisutnih. Svi su приметili srpskog gorostasa koji je koračao kasinom. Foto aparati su odmah počeli da škljocaju sa svih strana. A on miran kao i uvek i ovaj put je sve okolnosti prihvatio najnormalnije. U liftu mu se jedna Japanka oduševljeno obratila rečima: "Vi ste tako divni, da li mogu da vas dotaknem!" Ispružio je svoju ruku ka njoj, a ona mu se ushićeno zahvalila.

Eto tako je izgledao susret sa našim najboljim košarkašem svih vremena, a onda je započeo prijatan razgovor. Za Milutina Šoškića ovo je bio prvi intervju u ulozi reportera, a Vlade Divac, je odmah priznao da mu je jako drago što će njih dvojica pričati i da će sa oduševljenjem odgovarati na njegova

Igrači su bili toliko oduševljeni da su tvome umeću aplaudirali na otvorenoj sceni. Pitali su da li si igrao fudbal, ja sam rekao da, i to centarfora, jer tada nisam znao da si bio moj kolega.

– Sećam se toga momenta, jer sam se i sam iznenadio koliko dobro sam taj udarac izveo, pa sam odustao od daljeg

više iz ljubavi, već iz nekih svojih ličnih interesa. A to normalno dovodi do loših međuljudskih odnosa. Sam trenažni proces u radu sa mladim igračima je oslabljen, trener se više ne veže za igrača i nije mu drugi roditelj. Mladi treneri, kojih ima mnogo, ne rade sistematski, pokušavaju da preskoče neke lestvice,

žele preko noći da postanu treneri prvih ekipa u prvoj ligi, dakle zanemaruju rad sa klincima. Igrače treba stvarati da bi kasnije svi imali koristi od toga. Igrači su promenili svoje razmišljanje. Ne znaju šta treba sportu dati, a šta on treba da im uzvрати. Razmišljaju o novcu. Ne kažem da je to loše, ali evo jednog primera.

Sreo me jedan klinac u Kraljevu i pitao: – Čika Divac, šta ste vi to uradili da bi ste postali ovo što jeste?

Odgovorio sam mu da su tri stvari najbitnije. Prvo, čovek mora da voli ono što radi, znači da voli sport, da mu bavljenje sportom pričinjava zadovoljstvo. Normalno mora mnogo da radi na usavršavanju, odnosno da ima talenat.

izvanrednih igrača i jakih ličnosti, što se za ovu generaciju danas ne može reći?

– Ne može, jer da ima ne bi bilo svade između igrača i trenera. Normalno je što svako želi da igra za reprezentaciju, to je pozitivno, a da li on stvarno zaslužuje – to je druga priča. Patriotizam kod ovih igrača danas je otišao u neku drugu stranu, tako da ga više niko ne koristi, To je izgubljeno, a to nije dobro. Međuljudski odnosi su skroz pokvareni.

– *Šta je po tebi bio uzrok netrpeljivosti između pojedinih igrača. Možda ljubomora zbog saznanja da je neko dobio malo više novaca?*

– Interesantno je da novac nije uzrok svadi. Gledalo se mnogo o kome se više piše, ne u mestima i zemlji gde igrač igra, već kod kuće u Beogradu. Ružno je da ovo kažem, ali moram. Ima novinara koji kopiraju pisanje iz drugih novina, a ne pišu o suštini problema. Primera radi, jedan igrač se nije odazvao pozivu selektora, a oni ne pitaju zašto je to učinio, već ga svi bez razlike pljuju i ne sagledavaju kakve on ljudske i igračke kvalitete poseduje. Nije problem novinara da li igrač igra ili ne, to je posao selektora.

– *Šta misliš o Krstiću i Miličiću? Koliki je njihov domet u NBA ligi?*

– Imaju veliki potencijal obojica, a sa time i veliki domet. Obojica imaju puno prostora za napredovanje i mogućnosti za dobijanje velikog statusa u svojim karijerama. Međutim, oni su izabrali dva različita puta. Krstićev put je dobar. A Darkov potpuno drugačiji. On je veoma dobar igrač i ja se nadam i želim da uspe. On je došao mnogo mlad, sa 18 godina, kada ni fizički, ni psihički nije bio spreman za napore i način života koji postoji u NBA ligi. Igrač u ovoj ligi mora da bude 100% profesionalac, dužan je da dođe na utakmice i treninge, a šta će raditi pre i posle obaveza, to je njegova stvar. Jer ako sebe lično ne pripremiš i budeš psihički i fizički spreman, nisi dakle, izgradio profesionalnost u radu i onda gubiš sve. Zbog toga Darko trpi, a da li će prevazići te probleme opet zavisi od njega. On ima veliki talenat, a samim tim i šanse da uspe. Za početak mu je potrebna bolja minutaža, ali mora da shvati da trenera NBA lige interesuje samo rezultat. Nenad je izabrao sasvim drugi put, ostao u Evropi, igrao, napredovao, razvijao se kao igrač, pa tek posle toga došao ovamo i naravno svoju šansu iskoristio.

U ovoj ligi ako ne iskoristiš prvu šansu, možda ćeš dobiti drugu malo kasnije, a ako i nju ne iskoristiš onda sve postaje teže, jer neko drugi čeka u velikom redu. Samo četiri stotine igrača na svetu ima i to u NBA ligi, a ostali koji svoju šansu čekaju ima na hiljade. Pa ako si izgubio taj voz, teško je ukrcati se u drugi.

– *Koja je tvoja sadašnja uloga u Lejkersima?*

– Ja sam asistent generalnog menadžera. Čovek koji je zadužen da prati igrače koji su na spisku Lejkersa i da svoja zapažanja o njihovom kvalitetu saopštava menadžeru. Lep posao, al i dosta odgovoran.

– *Vidiš li sebe u budućnosti kao selektora*

Nastavak na strani 33.

SPECIJALNO ZA OGLEDALO

BOŽIJOM VOLJOM POSTAO SAM KOŠARKAŠ

pitanja.

– *Neću da te pitam koliko si vremena proveo pod koševima, koliko si koševa, asistencija i blokada imao. To se već sve zna, to je zapisano i viđeno u najjačoj profesionalnoj ligi na svetu u kojoj si ti bio jedan od najboljih igrača. Zato te molim da za čitaoce Ogladala kažeš kako je Vlade Divac stigao pod koševu ove čarobne igre?*

– Branio sam za fudbalski tim pionira Prijepolja protiv Polimlja. Teren je bio veoma blatnjav, jer je kiša dva dana neprestalno padala. Neko mi je od mojih suigrača vratio loptu, koja zbog lošeg terena nije stigla do mene, već se zaglavi la u blato. Ja sam bio neodlučan šta da uradim, a i bilo mi je zao da isprljam nove rukavice. I tu moju neodlučnost iskoristio je protivnički igrač i dao gol. Posle takmice trener je bio ljut zbog poraza, pa mi je rekao: "Mali, ti od sutra potraži neki drugi sport"! I tako odlukom trenera, a još više Božjom voljom, ja sam postao košarkaš.

– *Ja za ovo nisam znao, ali me tvoja priča podsetila na davnu 1993. godinu, kada si posetio Sportski centar američke fudbalske reprezentacije, a sa time i Boru Milutinovića i mene. Na kraju treninga zamolio si jednog igrača da ti centrira par lopti. Već kod prvog centaršuta školski si opalio po lopti i ona se našla u same rašlje gola na kome je tada stajao Toni Meola, tada najbolji američki golman.*

šutiranja kako ne bih pokvario taj utisak.

Poznat si kao čovek bez dlake na jeziku. Kako komentarišeš poslednje neuspehe našeg najtrofejnijeg sporta, u kome si godinama sa svojom generacijom

osvajao mnoga olimpijska zlatna odličja na Evropskim i Svetskim prvenstvima?

– Osećam da ljudi koji rade u našoj košarkaškoj organizaciji da to ne rade

Samo ako jedan detalj od ovih izostane, uspeha neće biti. Znači, ja jesam zaradio dosta para kroz sport, Bog mi je dao, ali da nisam voleo sport, da nisam voleo da se takmičim, da uporno nisam trenirao, moj talenat koji sam imao bio bi bačen u vodu.

– *Vidiš li možda neku sličnost između ove generacije košarkaša i one stare generacije fudbalera kada su imali dosta asova, a beležili slabe rezultate?*

– Pa ima sličnosti. Ja jesam košarkaš, ali negde moje srce dodiruje fudbal. Znam mnogo fudbalera, na neki način živim sa njima, sa nekima se često čujem, razgovaram o njihovim poslednjim uspesima. Zato tu ima dosta paralela. Košarka je danas dobila ono što je u fudbalu bilo ranije, ali u negativnom smislu. A fudbaleri su dobili ono što je košarka imala u pozitivnom smislu. Asova ima na obe strane, ali su fudbaleri sve podredili kolektivu, što kod košarke nije baš slučaj. Znamo da su i košarka i fudbal kolektivni sportovi. Uzalud i veliki igrač ako njegova ekipa gubi. Ako moja ekipa dobija, a ja sam samo prosečan igrač, ja ipak dobijam željeni status.

Tvoja generacija je postigla najveće uspehe, bila je sastavljena od